

3) Имена прилагательны притяжательны, произведены отъ собственны имена, или, когда - то самы или заедно съ друго съществително правять одно собственно; такожде пишуть ся съ начялнѣ буквѣ; като: *Божій, Петровъ, Тръновскій; Тръново, Божій-Гробъ.*

5) Съ начялнѣ буквѣ ся пишуть та-
кожде рѣчи, кои - то трѣбува да ся распо-
знатавать отъ другы съ друго значенїе; напр.
Богъ (истинный), *богъ* (баснословный); *Небо*
(най горня сила), *небо* (воздушно простран-
ство надъ землю-тѣмъ) *Вѣра* (вѣрозаконъ, ре-
лигія), *вѣра* (вѣрность), *Црквица* (сборъ отъ
вѣрны-ты) *црквица* (черкова, храмъ); *Ангель*
(добръ духъ) *ангель* (зѣлъ духъ, діаволъ).

Б! Гласны буквы.

213. Буквы: *a, я.* Рѣчи, произведены
отъ другы на *ія*, удръжать *я*; като: *Азія*
азіятскій; *Россія* *rossiянинъ*; а въ рѣчи,
произведены отъ другы, что нѣмѣтъ *я*
слѣдъ *i* пише ся *a*; като: *Христіанинъ* отъ
Христосъ, *Аріанинъ* отъ *Арій*.

214. Съществителны на *ія* пишуть ся
съ *я*; като: *Турція*, *Блъгарія*, *Исторія* и пр.

215. Винителный падежъ отъ личны-ты
мѣстоименія и възвратно ся пишуть ся съ
я; като: *мя, тя, ся.*

216. Слѣдъ буквы: *ж, ч, ш* пише ся *я*
а не *a*; като: *мрежя, чясто, душя* и пр.